

[Rabbæk Møller]

Regeringen var imidlertid handlingslammet meget længe, og selv om der faktisk var sket forberedende arbejde i ministeriet, kunne den ikke – turde den ikke – foreslå en egentlig lovgivning.

For 1½ år siden fremsatte SF så sine forslag, selv om der er tale om lovgivning af en teknisk sammenhæng, som oppositionspartier normalt ikke tager sig af, men vores initiativ havde den gunstige virkning, at regeringen nu tog sig sammen til at komme med sit bud, og derefter har der fundet forhandlinger sted om et kompromis mellem de to forslag.

Det var ganske gode forhandlinger, og jeg vil gerne takke industriministeren, der på grund af sygdom ikke kan være til stede i dag, for saglige forhandlinger om denne sag. Også da ethvert parlamentarisk behov forsvandt for ministeren efter det sidste valg og regeringsdannelsen, fortsatte han alligevel de konstruktive drøftelser om de to forslag, og nu står vi så med et kompromis, et godt kompromis, som vi helt og fuldt står bag.

Vi har næppe løst alle problemer i denne sag, men det er et væsentligt skridt, vi tager nu om et øjeblik, når vi stemmer dette lovforslag igenem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.l.)) mod 15 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Sparekassers omdannelse til aktieselskaber).

Af industriministeren (Nils Wilhjelms).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 11/10 88. Betænkning 8/12 88. Anden behandling 13/12 88. Tillægsbetænkning 14/12 88).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Når mit parti har taget dette lovforslag så alvorligt, hænger det sammen med, at der i den vestlige verden er en proces i gang, som fagfolk kalder for demutualisering. Dette svære ord er et låneord fra engelsk. Det kommer af ordet mutuals, der bruges om alle hånede almennyttige, gensidige og selvejende institutioner og virksomheder, og når man taler om demutualisering, mener man, at de skal omdannes til aktieselskaber.

Inden for den finansielle sektor er der mange gode grunde til, at de selvejende vil være aktieselskaber, bl.a. at aktieselskabsformen giver dem bedre muligheder for at hente ny kapital og for at indgå i hensigtsmæssige finansielle koncerner.

Vil man de selvejendes vel, kan man ikke nægte dem adgang til at benytte aktieselskabsformen, men skrider man til en total privatisering, risikerer man direkte eller indirekte en udlodning af væsentlige dele af deres gennem generationer opsamlede almennyttige reservekapital og en underminering af hele deres idégrundlag.

At finde den rigtige form for de selvejendes omdannelse til aktieselskaber er således en hårfin balanceakt, som L 27 efter vores mening ikke klarer. Dette er særlig beklageligt, fordi L 27 meget nemt kunne blive retningsgivende for den videre demutualisering i Danmark.

Det er ingen hemmelighed, at kreditforeningerne står på spring, de gensidige forsikrings-selskaber kunne muligvis også komme ind i billedet, og eventuelt kunne den privatiseringsglade regering også finde på at give almennyttige boligselskaber mulighed for at blive ganske almindelige ejendomsaktieselskaber.

Hvis ikke lovgivningsmagten står vagt om den almennyttige fælleskapital, som generationer af idealister har været med til at skabe, risikerer vi, at disse midler spredes for alle vinde ved udlodning til private aktionærer. Det er lige præcis, hvad L 27 gør, således som det illu-